

Woensdag,

2 Augustus.

OFFICIEEL GEDEELTE.

Bekendmaking.

Op last van den Gouverneur Generaal, wordt bij deze bekend gemaakt, dat Zijne Excellentie, in stede van op morgen den 2den dezer, op woensdag den 9den dezer te Batavia audience verleenen zal.

De waarn. Algemeene Secretaris,
CORNETS DE GROOT.

EXTRACTEN uit het Register der Besluiten van den Gouverneur Generaal van Nederlandsch Indië.

BUITENZORG, den 15den Julij 1837. (No. 21.)

Gelezen, enz.

Is goedgevonden, en verstaan:

Eerstelijk: Te verklaren, dat jongelingen, die wenschen gebruik te maken van het onderwijs bij de school voor de zeevaartkunde te Soerabaja, in het algemeen, niet gehouden zullen zijn, om vooraf twee jaren aan boord van een koloniaal oorlog-schip in active dienst door te brengen; --- worden de mitsdien hiermede gealtereerd art. 9 der bepalingen ter bevordering der zeevaart in Nederlandsch Indië, vervat bij resolutie van den 29sten Junij 1835 no. 6, (staatsblad no. 31). —

Ten tweede: Te bepalen dat, zoo lang zulks zal worden vereischt, de jongelingen bij de opgemelde school te Soerabaja, gratis zullen kunnen worden onderwezen, en reeds, aan hen kosteloos de benodigde boeken zullen worden verstrekt.

Zullende het getal van de aldus kosteloos te onderwijzen leerlingen, nader worden bepaald, nadat bekend zal zijn of en zoo ja, hoeveel kweekelingen uit de weeshuizen te Samarang voor de zeedienst zullen kunnen worden bestemd, en de kosten welke derzelver verpleging te Soerabaja zal vorderen.

Ten derde: Enz.

Ten vierde: Ten overvloed te verklaren, dat het aan de kweekelingen bij gemelde school wordt vrijgelaten, om, na voltooide theoretische studie, zich al of niet in de zeedienst te begeven.

Ten vijfde: Enz.

En zal afschrift, enz.

Accordeert met voorschreven register;

De waarn. Algemeene Secretaris,
CORNETS DE GROOT.

BUITENZORG, den 19den Julij 1837. (No. 12.)

Gelezen, enz.

Den Raad van Nederlandsch Indië gehoord;

Is goedgevonden en verstaan:

Eerstelijk: Enz.

Ten vierde: Met referte tot de resolutie van den 17den Augustus 1835 no. 3 (staatsblad no. 38), ten overvloede te bepalen, dat de betrokken autoriteiten, ook na verloop van den bij die resolutie gestelden termijn van zes maanden, geene uitkeering zullen mogen doen van aandeelen in boeten en confiscaties, indien het hun bekend is, dat een verzoek om remissie of restitutie ingediend is, vóór dat zij de dispositie van het Gouvernement op dat verzoek, dan wel eene bepaalde of speciale autorisatie tot uitkeering, zullen hebben ontvangen.

Ten vijfde: Enz.

Afschrift, enz.

Accordeert met voorschreven register;

De waarn. Algemeene Secretaris,
CORNETS DE GROOT.

Bij besluiten van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 24sten en 26sten Julij jl. n°. 24 en 10, is voorloopig toegestaan:

1°. aan *Cornelis Willem Bruni*, om voor zijnen geslachtsnaam, dien van *Van Bronckhorst* te voegen, en zich alzo te noemen en te schrijven, *Cornelis Willem van Bronckhorst Bruni*; --- en

2°. aan *Fredrik Willem de Koste*, om aan zijnen zoon *Reinier Eugedius*, den geslachtsnaam van *van Sorsen* te geven en hem alzo te doen noemen en schrijven *Reinier Eugedius van Sorsen de Koste*;

gereguleerende deze aankondiging naar aanleiding van het bepaalde bij art. 19, en volgende van het reglement op het houden der registers van den burgerlijken stand in Nederlandsch Indië, (staatsblad 1828 no. 50), en het voorgeschreven bij art. 2 der resolutie van den Gouverneur Generaal in Rade, dd. 2 November 1831 no. 83, (staatsblad no. 61).

IN-OFFICIEEL GEDEELTE.

BATAVIA, 2 Augustus 1837.

De voortgaande berigten omtrent de reis over Java, van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Hendrik, bevelen, dat Hoogstdezelve den 15den dezer in de residentie Banjoemas is aangekomen, en zich dadelijk daarop, door het nieuwe kanaal *Kali Yosso*, begeven heeft naar den zeehaven *Tjilatjap*, waarvan het belang en de omstandigheden, met de meeste nauwkeurigheid, door Zijne Koninklijke Hoogheid werden onderzocht. De reis werd den volgenden dag door straat *Nagasa Kambangang* en de *Kinder Zee* voortgezet naar het etablissement *Banting Matti*. Na den terugtocht werden in de nabijheid van *Adi Redjo*, de kaneel plantagien en kaneel schillerij bezocht. Den 18den arriveerde Zijne Koninklijke Hoogheid op de hoofdplaats der residentie. Den volgenden morgen bezichtigde Hoogstdezelve eene indigo-fabriek, te *Poerbolongan*, daarna, ter hoofdplaats, de troepen geïnspiceerd en de kaneel in oogenschouw genomen werden. Den 20sten bezichtigde de Prins te *Bandjar Negara*, de wijze van bewerking der zijwaden voor de kleeding der Inlanders. Van daar vertrok Zijne Koninklijke Hoogheid over *Karang Kembangan Bator*, alwaar de bereiding van het jamak zijde gezien werd. Te *Wonogosso* deed men een proef met de theebewerking. Den 22sten werd de reis vervolgd naar *Manobo*, over de *Dijing*, alwaar de verschillende natuurverschijnselen en Braminische oudheden 's Prinsen aandacht tot zich trokken. Den 23sten arriveerde Zijne Koninklijke Hoogheid te *Magelang*, hoofdplaats der residentie *Kadoe*, alwaar in den namiddag van den volgenden dag de berg *Tidor* bezocht werd, van welken men een schoon gezigt over de residentie heeft. Den 25sten begaf de Prins zich naar *Boroboeoor*, tot bezichtiging van den tempel aldaar; — ook die van *Macodess* werd bezocht, waarin zich drie Braminische beelden van buitengewone grootte bevinden, welke eerst in 1835 ontdekt zijn. Een album voorzien van 's Prinsen handtekening en van die der reisgenooten, is ter plaatse bestemd geworden om bij deze tempels te blijven bewaard tot voortdurende herinnering der tegenwoordigheid van den Vorstelijken reiziger. Des namiddags werd ter eere van Zijne Koninklijke Hoogheid, te *Magelang* een tournooi gegeven, waaronder de Regent en de Pangerang *Blitar* werden opgemerkt. Den 26sten vertrok de Prins naar *Ambarawa*. Zoo wel in *Banjoemas*, als in de *Kadoe* zijn geene pogingen gespaard om het verblijf van Zijne Koninklijke Hoogheid te veraangename.

De angstvallige bezorgdheid, welke gedurende eenen geruimen tijd bestond, omtrent het lot der passagiers van Zr. Ms. stoomschip *Willem I*, hetwelk op een rif der *Lucipara's*, bezuiden *Ambaina*, op dezelfde reis van *Soerabaja* derwaarts, vergaan is, heeft opgehouden,

door de zeer verblijdende tijding, dat al de schipbreukelingen gered zijn geworden.

Het genoemd stoomschip vertrok den 26sten April jl. naar *Amboina*, voornamelijk tot het overbrengen van den benoemd waarnemend Gouverneur der *Molukko's*, *F. V. A. de Stuers*, die zich met zijne echtgenooten en vier kinderen, benevens eenige andere passagiers en een aantal militairen, op den gemelden bodem had ingescheept. Den 24sten Junij jl., ontving het Gouvernement de tijding van *Amboina*, dat aldaar was aangekomen eene sloep van den *Willem I*, bemand met twee Europeanen en vier Javanen, medebrengende het droevig bericht, dat het schip in den nacht van den 5den op den 6den Mei jl. op de *Lucipara* gestoten had en door deszelfs equipage, 140 zielen uitmakende, verlaten was geworden.

Allen hadden zich begeven op de eenige drooge plek van het rif, naauwelijks groot genoeg om hen te bevatten. In dezen zorgelijken toestand, had men aanvankelijk den 9den Mei, eene sloep afgezonden, om hulp te zoeken, het zij te *Timor*, *Bima* of op *Java*. Den 24sten Mei deed men de nog eenig overgebleven sloep naar *Amboina* vertrekken, die aldaar dan ook gelukkig, in den tijd van zes dagen, aankwam.

Dadelijk werd van daar Zr. Ms. koloniale brik *Nautilus*, Kommandant, Luitenant 1ste klasse *T. N. Muller*, tot redding der schipbreukelingen afgezonden, welk vaartuig den 31sten Mei vertrok, doch door storm genoodzaakt werd terugtekeeren.

Den 4den Junij ging hetzelfde andermaal onder zeil, vergezeld van het particulier schip *de Erich*, gezagvoerder *Casand*, en dit was de laatste bijzonderheid, welke op *Java* bekend werd.

Van *Soerabaja* werden terstond Zr. Ms. koloniale schoeners *Kameleon* en *Janus* en de civiele schoener *Vliegende Visch* in zee gezonden om hulp te bieden of het vlot op te sporen, waarop de schipbreukelingen verklaard hadden zich in den uitersten nood te zullen wagen, en met de samenstelling waarvan, men den 24 Mei ook reeds bezig was, doch deze beide koloniale schoeners keerden van een verloren reis naar *Soerabaja* terug. De laatstgenoemde bodem ging echter, na de bekomen schade hersteld te hebben, op den 18den Julij op nieuw onder zeil, om den togt nogmaals te beproeven.

Het lang uitblijven van tijding, vermeerdeerde intusschen de bekommernis over het lot der ongelukkige schipbreukelingen en deed aan derzelver redding bijna wanhopen, toen van *Ternate* de bovenbedoelde blijde tijding werd ontvangen, dat zij allen door Zr. Ms. brik *Nautilus* gered en den 12den Junij op *Amboina* behouden waren aangekomen. Vrij weken hebben zij op het rif in de aller noodlottigste positie doorgebracht, zich met 7 ponden rijst daags gevoed en soms naauwelijks genoegzaam drinkwater gehad om niet van dorst om te komen. Behalve één' man, die, volgens de tijding met de naar *Amboina* afgezonden sloep, overleden was, hadden zij het leven van geen humer te betreuren.

Onder al die rampen is de goede orde en eensgezindheid, onder zoo vele menschen van verschillende rang en stand — en in zulk eene donkere toekomst, als door hen lange werd verbeid, geen oogenblik gestoord geweest.

Het goed beleid en de doelmatige schikkingen van den Luitenant Kolonel *de Stuers*, zoo wel als zijne eigene bedaardheid en beraden vastheid in al zijne handelingen, hebben tot voorbeeld en regel van allen gestrekt, en veel bijgedragen tot die gelukkige uitkomst voor de schipbreukelingen, als welke wij thans mogen vermelden; terwijl ook de gepensioneerde ambtenaar van *Spreeuwenburg*, die zich onder de schipbreukelingen bevond, zich in deze omstandigheden, van eene zeer gunstige zijde heeft doen kennen.

Ook is reeds voorloopig bekend geworden, dat de Kommandant van de koloniale brik *Nautilus*, de Luitenant 1ste klasse *Muller* voornd, met de overige Etät Major van dat schip, niets hebben ontzien om aan hunne menschielievende pogingen tot redding, zulk een' gelukkigen uitslag te verzekeren, als die waarmede hunne edele verrigtingen nu zijn bekroond geworden, en waarvoor zij gewis aanspraak op algemeene achting verworven hebben. Meerdere bijzonderheden worden met belangstelling van den heer *de Stuers* te gemoet gezien.

EUROPESCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 28 Maart.

Uit Napels, 16 Maart, meldt men, dat daar eene poging, om den prachtige schouwburg *S. Carlo* in brand te steken, aangewend doch verijdeld is. Toen namelijk in den avond van den 14den na het eindigen der voorstelling, de gewone ronde in het gebouw gedaan werd, en men reeds op het punt was van alles te sluiten, bespeurde men in de nabijheid van het tooneel eene groote menigte brandstoffen, een vat met buskruid en eene lont, die reeds gebrand had. „Had men dit niet ontdekt (dus schrijft men), dan zou de prachtige schouwburg, die eenig in zijne soort is, een uur later misschien in een puinhoop veranderd zijn geweest. Uithoofde het in dien nacht zwaar stormde, zouden het paleis en

de geheele stad groot gevaar hebben gelopen. Verdere omstandigheden of ontdekkingen zijn niet bekend; men houdt het voorval zoo veel mogelijk geheim. De politie is intusschen bezig met het opsporen van den dader, en dat deze gevonden worde is des te meer te wenschen, omdat men daardoor misschien ook opheldering zal kunnen bekomen over den brand in het paleis. Het publiek is ten uiterste verbitterd, want iedereen weet, dat zoodanige misdaden begaan worden met het doel, om van de daarbij plaats hebbende verwarring gebruik te maken, en om te stelen.”

—In brieven uit Berlijn, door een geacht Duitsch dagblad medegedeeld, wordt gewag gemaakt van een onaangenaam geschil tusschen den aarts-bisschop van Keulen, den baron *Droste v. Vischering*, en het hoog bewind benevens de theologische faculteit aan de hoogeschool te Bonn. De genoemde aartsbisschop had namelijk de jongelieden, welke te Bonn de katholieke theologie beoefenden, of zich aan die studie dachten te wijden, verboden, om bij iemand der hoogleeraren van de katholieke-theologische faculteit, met uitzondering alleen van den hoogleeraar *Klee*, de lessen bij te wonen. Het scheen, dat de aanleiding tot dit verbod gezocht moest worden in zekere gevoelens van de door den aartsbisschop uitgeslotene hoog-leeraren, welke door dezen kerkvoogd werden afgekeurd. Intusschen werd den prelaat het recht tot het doen van gemeld verbod betwist, en wachtte men van den den kant van het hoog bewind eerlang een beslissend besluit. „De goede verstandhouding tusschen het gouvernement en de katholieke bevolking van de Rijnlanden (dus leest men verder in het bericht van Berlijn) kan en zal daardoor niet gestoord worden, want het is onmogelijk te gelooven, dat een onbevooroordeelde katholiek het zal miskennen, hoe zeer de prussische regering ten allen tijde er naar gestreefd heeft, om door hare staatkunde in godsdienstige aangelegenheden te toonen, dat zij alle christelijke geloofsbelijdenissen even zeer genegen, en jegens allen even regtvaardig is.”

—Den 13dezer heeft men te Petersburg aangenaam voorjaars-weder gekregen, en rekende men, dat de winter voorbij was.

MENGELINGEN.

DE SLAAPZIEKTE.

(Eene ontzettende Gebeurtenis.)

To die — to sleep — perchance to dream: —

Ay; there 's the rub.

HAMLET.

Vervolg en Slot (zie ons vorig Nummer)

II.

Toen ik het gebruik mijner zinnen terugkreeg, lag ik in een bed; alle voorwerpen, die ik zag, waren mij bekend; op de half geslotene gordijnen van het venster viel de gloed van een' roodachtigen zonnestraal: ik begreep, dat de avond nabij was. In de kamer zag ik niemand, en, terwijl ik bezig was mij te herinneren, waarom ik op die plaats mogt wezen, overviel mij eene zwijmeling; ik sloot de oogen, en poogde te slapen. Het binnenkomen van iemand wekte mij weder: het was mijn vriend, dokter G***; hij naderde mijn bed, en zag mij eenige minuten lang stilzwijgend aan. Terwijl hij mij dus beschouwde, zag ik zijn geelaat veranderen; zijne hand beefde, toen hij de vingers aan mijn' pols legde, en droevig fluisterde hij: »Mijn God, hoe is hij veranderd!» Vervolgens hoorde ik eene stem aan de deur, die vroeg: »Mag ik binnenkomen?» De dokter antwoordde niet, en behoeftzaam sloop mijne vrouw de kamer binnen. Haar aangezicht was bleek en outdaan, hare oogen rood en vochtig. Zij boog zich over mij, en heete tranen drupten mij een voor een op het voorhoofd. Vervolgens vatte zij mijne hand in de hare, bracht hare lippen aan mijn oor, en zeide: »Kent gij mij, WILLIAM?» Een lang stilzwijgen volgde op die vraag. Ik poogde te antwoorden; het was mij onmogelijk een enkel woord uit te brengen; — ik wilde haar ten minste door eenig teken te verstaan geven, dat ik haar herkende; ik keek haar in het aangezicht; maar ik hoorde haar al snikkende zeggen: »Ach! hij herkent mij niet,» en ik begreep dus, dat mijne poging vruchteloos geweest was. Alstoen nam de dokter mijne vrouw bij de hand, om haar het vertrek te doen verlaten. »Nog niet! nog niet!» zeide zij onder tegenstreven, en ik viel in eenen staat van volstrekte gevoelloosheid.

Weder tot mijzelf komende, was het als of ik uit een' langen en diepen slaap ontwaakte. Ik leed nog steeds, maar minder. Eene overmatige zwakte had plaats gemaakt voor het jagen der koorts. Mijne oogen gloeiden, en waren als met eenen sluier overdekt. In den beginne kon ik niet onderscheiden, of er iemand bij mij in de kamer was. Trapswijs werden de voorwerpen minder onduidelijk voor mij, en ik bemerkte, dat de dokter nevens mijn bed zat. Hij neigde zich tot mij en vroeg: »Gevoelt gij u beter, WILLIAM?»

Tot nog toe hadden de vruchteloze pogingen, welke ik gedaan had om te antwoorden, mij noch smart noch ongerustheid veroorzaakt; op dit oogenblik werd mijne onmacht, om te spreken, eene ware foltering voor mij. Ik voelde wel, dat mijne vermogens trapswijs afnamen, en dat de dood mij boven het hoofd zweefde. De inspanning, welke ik aanwendde, om uit deze soort van verdooving te geraken, moet geweldig geweest zijn, want een koud zweet brak mij aan alle kanten uit het ligchaam; ik hoorde eene soort van suizing, even als of mijne ooren vol water liepen, en krampachtige stuiptrekkingen bewogen mijne leden. Ik greep de hand van den dokter, en drukte ze met al mijn

krachten; ik rigtte mij overeind, en wierp een' wilden blik rondom mij. Die toestand duurde niet lang; weldra begaf mij de ademhaling; ik liet de hand, die ik vasthield, los, mijne oogen sloten zich, en ik plofte neder op het bed. De eenige herinnering, welke ik van het oogenlik, dat daarop volgde, behouden heb, zijn de woorden van mijnen G***, die, wanende dat ik dood was, uitriep: » Eindelijk dan heeft hij uitgeleden.

Vele uren waren zeker verlopen, toen ik mijn bewustzijn herkreëg. De eerste aandoening, waarvan ik gevoel had, was die van eene kille lucht, welke mijn gelaat ijskoud aandeed; het kwam mij voor, alsof de vensters van mijn vertrek openstonden. Ik kon de oogleden niet opslaan; zij werden als door eene onopstilaar zwaarte neêrgedrukt; mijne armen lagen langs mijn ligchaam uitgestrekt, en hoezeer de houding, waarin ik lag, belemmerend en ongemakkelijk was, kon ik dezelve niet veranderen; — ik wilde spreken; alle poging, om het te doen, was vruchteloos.

Eenige oogenblikken daarna hoorde ik de stappen van verscheidene lieden, die door de kamer gingen; iets zwaars werd op den vloer gezet, en eene heesche stem sprak deze woorden: » WILLIAM B***, 38 jaren oud. Ik had gedacht, dat hij ouder was.

Die woorden herinnerden mij al de omstandigheden mijner ziekte; ik begreep, dat ik opgehouden had te leven, en dat men rondom mij toebereidselen tot mijne begrafenis maakte. Was ik dan dood? Het omkleedsel zeker was koud en levenloos, maar de denkingskracht bestond nog. Hoe was het mogelijk, dat alle spoor van leven uitwendig verdwenen was, en dat bewustzijn en gevoel, het kille, voor het graf bestemde overschot nog bewoonden? Afgrijpselijk denkbeeld! Was het misschien een droom? O, mijn God! neen, alles was maar al te wezenlijk! Ik herinnerde mij de laatste woorden van den dokter; hij kende de teekens van den dood te wel, om zich door schijn te laten misleiden. Geen hoop dus! geen hoop! Ik voelde, dat men mij in de kist plaatste. Welke menschelijke taal is in staat, om het ijselijke, dat dit oogenblik van doodsangst voor mij had, te schilderen?

III.

Hoe lang bleef ik in dezen toestand? Ik weet het niet. De akelige stilte, die in de kamer heerschte, werd weder afgebroken, en ik begreep, dat eenigen mijner liefste vrienden mij nog eenmaal en voor het laatst kwamen zien, eer de kist zich voor altijd over mij sloot. Al het verschrikkelijke van mijnen zeldzamen toestand kwam mij weder voor den geest. In den korten tijd eener minuut ondervond mijn hart al het bittere van een eeuwigdurend lijden. En alstoen herinnerde ik mij de onafgebrokene werking van den dood, die zich trapswijs over al de deelen van ons wezen uitstrekt, en, even als alle geesels van het menschedom, ijselijke sporen van zijnen voortgang achterlaat. Hoe nu! zeide ik in mij zelve, alles is dan in mij dood, de ziel zoo wel als het ligchaam, waaraan zij leven gaf? Evenwel bewijzen deze gedachten, die bij mij oprijzen, het leven in al dezelfde kracht. Wat is er dan geworden van mijnen wil om te handelen, te spreken, te zien, te leven? Alles in mij slaapt en is werkeloos, even alsof ik nimmer geleefd had. Zijn het de zenuwen, die opgehouden hebben de bevelen van het hersengestel over te brengen? Waarom dan toch weigeren thans die snelle boodschappers der ziel haar te gehoorzamen? Ee ik herdacht bij mijzelven eenige voorbeelden dier wonderdadige magt van den wil, wanneer dezelve zich krachtig zamentrekt, en onder den invloed eener groote noodwendigheid werkt. Ik kende de geschiedenis van dien *Indiaan*, die, zijne vrouw door den dood verloren hebbende, haren zuigeling zijne eigene borst reikte, en hem met vadermelk voedde: was dit wonderwerk geen gewrocht van den wil? Ik zelf had eens een lam geworden ligchaamslid tot leven en beweging zien terugkeeren door eene sterke spanning van den geest, die het slapende zenuwstelsel deed ontwaken. Ik had eenen man gekend, di naar welgevallen de kloppingen van zijn hart versnelde of vertraagde. Ja, dacht ik, met eene vervoering van vreugde, ja, de wil om te leven is de magt om te leven: het is eerst wanneer dit vermogen bezwiken is, dat de dood zich van ons meester maken kan; en ik vatte de hoop op, om, door eene inspanning van mijnen wil, als 't ware van den doode te verrijzen. Doch, helaas! (nu nog denk ik er niet aan zonder te sidderen) snel verliepen de oogenblikken, en aan de toebereidselen, die rondom mij gemaakt werden, begreep ik, dat men de kist ging sluiten. Wat moest ik doen? Heeft de wil inderdaad het vermogen, dat hem toegeschreven wordt, hoe moest ik dat vermogen besturen? Meer dan eenmaal had ik, gedurende mijne ziekte, levendig verlangd mij te bewegen en te spreken, zonder daartoe te kunnen geraken. Ik deed nogmaals zulk eene poging: even als de kampvechter, in zijne krachtsoefeningen, al zijne spieren inspant om eenen last te tillen, vereenigde ik alwat ik in mij aan wil en vurigen wensch kon vinden; vervolgens poogde ik de aandrift dier kracht aan mijne zenuwen mede te deelen; het was mijne laatste hoop, en, helaas! die hoop was vruchteloos!... Vruchteloos deed ik eene vreesselijke poging om mijne borst vol lucht te trekken en te ademen. Mijn God! met welk eene verdubbelde verschrikking keerden nu mijne angsten terug! En middelerwijl hoorde ik, hoe de spijkers in de planken mijner doods-kist gedreven werden... O wanhoop!

Op dit oogenblik trad E***, mijn oudste, mijn beste vriend, de kamer binnen. Hij had een' langen weg afgelegd, om mij nog eenmaal te zien, om een laatst, een eeuwig vaarwel aan den makker zijner kindschheid te zeggen. Men maakte hem plaats; men opende de kist weder; hij naderde mij, en legde mij de hand op de borst. O! de warmte dier vriendenhand drong door tot aan mijn hart en deed het kloppen! Deze klopping werkte op mijn geheele wezen terug; mijn bloed begon weder rond te loopen; mijne zenuwen trilden en aan mijne ontklemde borst ontwong zich een stuipachtige zucht; mijne spieren spannen zich, even als het want van een schip bij holstaande zee; eindelijk haalde ik adem!

Terwijl deze plotzelinge, onverhoopte verandering in mij omging, ontstond in mijnen geest het verschrikkelijke denkbeeld, dat zij niets wezenlijks en slechts een spel mijner ijende verbeelding was. Gelukkiglijk was deze twijfel van korten duur! Een kreet van ijzing, en de duidelijke door mij verstande woorden:

» Hij leeft, hij leeft, nog! » maakten een einde aan mijnen angst. Ondertuschen vermeerderden gedruisch en verwarring, en iemand riep: » B*** ligt in slaauwte; draag hem weg, opdat hij de kist, wanneer hij bijkomt, niet zie! » Bevelen, uitroeping, kreten van verbazing kruisten en mengden zich dooreen; binnen kort was het rumoer ten top. Al wat ik mij verder herinneren kan, was, dat men mij uit de kist tilde, en dat ik, voor een goed vuur, door mijne vrienden omgeven, geheel tot mijzelven kwam. Na nog eenige weken, aan mijn volkomen hersteld besteed, bevond ik mij weder vol leven en gezondheid. Ik had den dood van zeer nabij gezien; mijne lippen hadden de eerste droppels geproefd van den bitteren drinkbeker, dien ik eenmaal tot den bodem zal moeten ledigen.

NATUURKUNDIGE BIJZONDERHEDEN.

Waterval van Tequendama(*), door den Heer FRANCIS LAVALLÉE, Vice-Consul van Frankrijk op het eiland Cuba; (†) medegedeeld door J. VAN WIJK, ROELD. ZN.

Deze wonderbare Waterval van de rivier Bogota, in de republiek Nieuw-Grenada, in Zuid-Amerika, is een van die groote verschijnsels der Natuur, waarvan men geen genoegzaam algemeen denkbeeld heeft, en die echter eene voorname plaats in de Aardrijkskundige berichten verdienen. Het gezigt van denzelfden is verheven en al de genen, die denzelfden bezocht hebben, zijn stom van verwondering over dit grootsch tooneel teruggekeerd, hetwelk slechts 6 of 7 uren van de stad Bogota en digt bij het dorp Suacha zich vertoont.

Wanneer men van Watervallen spreekt, stelt men altijd dien van Niagara in den eersten rang; maar deze voorkeur is meer het gevolg van vooronderstelling, dan van vergelijking. Het is waar, de Waterval van Niagara moet zoo wel om de groote massa waters, die nedergestort wordt en het meer Ontario vormt, als om zijne reusachtige uitgebreidheid, als een der grootste Natuurwonderen van onzen bol worden aangezien; maar zoo de groote waarde van een' Waterval in deszelfs hoogte bestaat, is er een ontzaglijk verschil ten voordeele van dien van Tequendama, daar hij vijfmalen hooger is, dan die van Niagara.

Deze Waterval is een der merkwaardigste van den aardbol, en waarschijnlijk de bijzonderste in zijne soort, zelfs in dit gedeelte der aarde, waar de natuur zich steeds in reusachtige en wonderbare vormen vertoont. Wanneer men op de hoogste plaats gekomen is, ziet men het land bedekt met ontzaglijk groote boomen en onderscheidene soorten van uitmuntend schoone heesters. Een lang en kronkelend pad geleidt door een donker bosch, tot digt bij den rand van den afgrond. De rivier, die in het eerst over eene weinig hellende vlakte heenloopt, wordt hier naauwer en vormt een diep bekken, dat niet boven de 45 voeten breed is; de beide oevers dezer gracht zijn bedekt met boomen, tussehen welke de stroom, sterker geworden naarmate van derzelver vernauwing, heenloopt. Aan den rand der diepte gekomen, verbeelden men zich die ontzettende massa waters die met eene ontzaglijke kracht en een verschrikkend geraas in eene ronde kom, door stevige loodregte rotsen omringd, ter diepte van 750 voeten nederstort.

Bij het begin van den val dezer ontzettende massa waters, vormt het eene soort van boog, die een blinkend aanzien heeft; een weinig lager vertoont hij eene oppervlakte met schuim bedekt, en bij deszelfs einde ziet men haar onder de gedaante van duizenden buisvormige stralen, die zich als eene menigte brandende pijlen vertoonen. De verscheidenheid van deze waterdroppen, even schoon als bijzonder, volgt uit de verschillende zwaarte-kracht en de spoedige verdamping, die het water ondergaat, alvorens den grond te bereiken. Het geluid, dat de val van dit uitgestrekte ligchaam veroorzaakt, is verschrikkelijk, en uit de oppervlakte van den afgrond verheffen zich dikke wolken van damp tot eene aanzienlijke hoogte, welke zich met den dampkring vermengen en hierdoor in hunne opstijging de schoonste kleuren van den regenboog vertoonen.

Er zijn verscheidene waarnemingen gedaan, om eenige bepalingen te verkrijgen, omtrent de ontzaglijke kracht van dezen Waterval; meer dan eens heeft men eenen stier ver genoeg in den stroom gejaagd, dat hij werd medegesleept en men heeft nimmer iets van hem teruggevonden, dan eenige stukjes van zijne beenderen.

Het schijnt, dat de Natuur hier al hare schatten heeft uitgeput, om den omtrek met de bekoorlijkste en verwonderlijkste voorwerpen te verfraaijen, ten einde hierdoor den indruk van dit groote werk des te sterker en treffender te maken. Niet alleen wordt de naaste omtrek van den stroom door reusachtige boomen beschaduwde, en met heesters, die met verschillende bloemen prieken, versierd, maar de rotsen, die met voordacht daar geplaatst en door bekwame beitels uitgehouwen schijnen, de vogelen van allerlei soort die door hun welluidend gezang de zinnen betooveren, een somber en bergachtig verschiert, eene zachte lucht, zeldzaam in deze streken, het gezigt der rotsachtige wanden van dezen afgrond, met duizende planten bedekt en eene ontelbare menigte van, op eene bijzondere wijze, verschillende waterstralen uitschietende, met één woord alles schijnt zich te vereenigen, om den beschouwer in eene soort van verrukking te brengen en hem gewaarwordingen, even aangenaam als moeilijk te beschrijven, te doen gevoelen en den grooten indruk, welken dit verwonderlijk schouwspel verwekt, te vergrooten.

Indien de wegen in de Staten van Zuid-Amerika even gemakkelijk en wel ingerigt waren, als die van de Noord-Amerikaanische Staten, hoe vele reizigers zouden den Waterval van Tequendama gaan zien, zoo wel om eene prijzenswaardige nieuwsgierigheid te voldoen, als om de heerlijke luchtstreek der Cordillera's van Nieuw Grenada te genieten.

(*) Tequendama is een voornaam landgoed op de hooge vlakte bij dezen val. v. W. RZ.

(†) Uit het *Bulletin de la Société de Géographie*, No. 34 October 1856.

ADVERTENTIEN.

De Directeur van 's Lands Middelen en Domeinen, maakt bij deze bekend, dat bij besluit van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, dd. 24 dezer no. 1, voor het nog loopende gedeelte dezer maand, en over de maanden Augustus en September dezes jaars, van kracht is verklaard het, bij besluit van den 6den April jl. no. 1, verlengd tarief, gearresteerd bij besluit van den 10den Januarij jl. no. 1, (zie Javasche Courant van den 14den Januarij ll. no. 4), aanwijzende het minimum der prijzen beneden welke geene goederen van wol of katoen, vervaardigd bewesten de Kaap de Goede Hoop, bij den invoer in Nederlandsch Indië voor de heffing der inkomende regten zullen mogen worden getaxeerd, met die uitzondering nogtans, dat de twee- en drie-kleurige en de een-kleurige gedrukte Nederlandsche katoenen respectivelijk tot f12 en f11 per stuk $\frac{1}{2}$ bij 32 ellen zullen kunnen worden gewaardeerd, en alzoo met eenen gulden minder dan de minimum prijs, bij bedoeld tarief vastgesteld.

BATAVIA,
25 Julij 1837.

De Directeur voornoemd,
J. DU PUIJ.

—Op woensdag den 2den augustus aanstaande, 'svoormiddags ten 10 ure, zal door den ondergeteekende voor 's lands kleeding- en provisie-pakhuizen alhier, eene publieke veiling worden gehouden van:

1163½	ponden vogelnestjes 1ste soort.
1086½	" " 2de "
731	" " 3de " en

p. m. 40 pikols garioffel nagelen, zullende de verkoop daarvan plaats hebben, op de navolgende voorwaarden, als:

1°. De betaling zal geschieden voor de helft in zilver en de wederhelft in kopergeld met vrijlating aan den koper om geheel in koperen munt te betalen, in welke geval hij voor f5 zilver f6 koper zal voldoen.

2°. De betaling zal moeten geschieden binnen eene maand na den verkoop binnen welken tijd de vogelnestjes en specerijen ook moeten worden afgehaald, terwijl in contrarie geval de koopers gehouden zullen zijn om 2 pCt. van de waarde volgens vendu-rendement aan pakhuishuur te voldoen, voor elke maand dat de vogelnestjes en specerijen langer dan den tijd als ultimatum voor den afhaal bepaald, bij 's lands pakhuizen zullen zijn verbleven, ongerekend dat de risico wegens bederf, spillage en schade door brand als anderzins te veroorzaken aan de vogelnestjes en specerijen, welke binnen den tijd van eene maand onafgehaald zijn gebleven, komen voor rekening van den koper.

3°. De levering der vogelnestjes en specerijen zal plaats hebben op bewijs van gedane betaling bij het vendu-kantoor.

4°. De opveiling zal geschieden voor de vogelnestjes als naar gewoonte bij de halve pikol of vijftig katties en voor de nagelen bij vijf pikols.

5°. De koopers zullen volgens de bestaande bepalingen niet worden bezwaard met vendu-salaris.

De Directeur van 's Lands Producten
en Civiele Magazijnen,
BATAVIA,
den 26sten Julij 1837. VAN CATTENBURCH.

—De ondergeteekende maakt hier mede bekend, dat ten gevolge van het besluit van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 12den November 1836 No. 8, de poststrid tusschen Rembang en Ngawie ingetrokken, en die tusschen Soerakarta en Ngawie weder opgericht zijnde, de korrespondentie met de residentien Madion en Kediri mitsdien over laatstgenoemde postroute zal moeten geschieden, en alzoo ook daarna de portgelden der brieven zullen berekend worden.

De Directeur van 's Lands Producten
en Civiele Magazijnen,
BATAVIA,
den 27sten Julij 1837. VAN CATTENBURCH.

VENDU - DEPARTEMENT.

Op woensdag den 2den Augustus aanstaande, zal door E. S. Voute & Co., voor rekening van wien zulks zoude mogen aangaan, publiek en zonder reserve verkocht worden, eene hoeveelheid van 73 rollen platlood, van 4 tot 6 pond per vierkante voet, min of meer beschadigd gelost, uit het schip *PRESIDENT SCHIMMELPENNINGK*, liggende ter bezigtiging vóór de pakhuizen van de Factorij der Nederlandsche Handel-Maatschappij.

—Op de vendutie van den 2den Augustus 1837, voor het commissie-huis van E. S. Voute & Co., zullen mede worden verkocht, voor rekening van de assuradeurs van het amerikaansche schip *YORK*, eene aanzienlijke partij min of meer beschadigde chinesche goederen, bestaande in: krippen van diverse soorten en kleuren, fraaije shawls, differente gekleurde chinesche zijden, graslinnen van extra fijne en mindere kwaliteiten, ponjee-zakdoeken, zijden kousen, chassinetten van verschillende en uitgezochte kleuren, allerhande soorten vlaszijde, benevens een aantal andere chinesche artikelen. De vendutie zal precies ten half negen ure beginnen.

—Op de vendutie van E. S. Voute & Co., den 2den de-

zen, zullen mede zonder reserve worden verkocht een partij van 52 kisten roodewijn van het merk CB, benevens 100½ kelders jenever.

—De vendutie van vrijdag 4 Augustus, zal in stede van J. Speet, op de voorrei naast het kantoor van den notaris *Heijnis*, à 4 % vendu salaris worden gehouden.

—Op de vendutie van vrijdag den 4den Augustus naast den notaris *Heijnis*, zal worden verkocht, eene aanzienlijke partij zijden goederen min of meer beschadigd gelost, uit het amerikaansch schip *YORK*, bestaande uit: fraaije doekel shawls, levantines krippen shawls, poncé zijden doekel gras linnen enz. enz., voor rekening van de assuradeurs.

—Op de vendutie van vrijdag, 4 dezer, zal mede worden verkocht eene partij pas aangebragte provisien, bestaande in: beste grasboter in dubb. fust in potten, rolpens, saucijsjes, bloem- en roodekool, sla-olij, roode bieshammen, ribstukken, tongen, alles bij geassorteerde kavalingen; alsmede voor rekening van dien het aangaan van eene partij echt goud en zilver gallon, en eene aanzienlijke partij ligt beschadigde lijnwaden, welke zonder reserve zullen worden verkocht.

Op maandag den 7den Augustus 1837.

—Zal vendutie worden gehouden, voor het woonhuis van H. Beijnon, op Molenvliet, van eenen fraaijen inboedel daags te voren van een ieder te zien.

Op zaterdag den 5den Augustus 1837, zal te Meester Cornelis vendutie worden gehouden van wagens, bendies, wagen- en bendie paarden, buffels, twee harten-beesten, een troep van 125 stuks runderen, lijnwaden, eenige dwerg boomen met daarbij behorende voetstukken, eene partij afbraak, eenige huismeubelen en hetgeen verder te voorschijn zal worden gehragt; zoomede zal ten 11 uren precies worden verkocht de slavin genaamd *Jesmie*, zijnde naaister, huismeid en sambal-maakster.

VERKOOP VAN GOEDEREN.

Bij Tan Kamlong, op Passar Piesang, zijn te bekomen de ondervolgende, per de *MARGARETHA CATHARINA*, ontvangende provisien, als: boter dubbeld fust, zoetemelksche, edammer en zwitserse kazen, rolpens, ketting sausijen, pekeworst, haring, gezouten en gerookte tongen, ribben, gerookt vleesch, beste gezouten lengvisch, broodsuiker, suikergoed en banket, vruchten op brandewijn, pruimen, peren, appels, korenten, tafel rozijnen en amandelen, vermisellie, gedroogde groentens, tuinzaden, likeuren en Fockink maagbitter, sla-olie, stroop, rhijn-wijn, hochheimer, seltzerwater en verlakt leder; verder is nog bij hem te bekomen zeer goede madera wijn.

BATAVIA, 22 Julij 1837.

—Kindermutsjes, everleste en satijne dames-schoenen, zijden foulards voorschootjes, gekleurde zijden dassen, benevens engelsche bendie en wagen zweepen, pas aangebragt en te bekomen bij

VAN HEUKELOM & CO.

—Te koop, het land Kampong Malaijo met deszelfs inventaris.

—De ondergeteekende geeft bij deze kennis dat bij hem alle zon- en woensdagen in de Rotterdamsche poort versch vleesch te verkrijgen is.

THO. DE SOUZA.

—Op dingsdag den vijftienden Augustus aanstaande, zullen verkocht worden diverse toko goederen, pakhuishoeftens, toko kasten, tafels enz., benevens eene bendie met engelsche veren en assen, twee stellen engelsche bendie tuigen, een timoreesch bendie paard en een zwart rijpaard ruim 4 voeten hoog. En precies ten 10 ure.

Het huis en erf, benevens het daarop staande steenen met pannen gedekt pakhuishuis, cc. groot 800 kojangs, toebehoorende aan den heer Rob. Paul en diens firma *Collings en Paul*.

SOERABAJA,
24 Julij 1837.

HENRY BALL, qq.
JOHN MAJOR, qq.

—For sale, by the undersigned, a suitable quantity of *Keirs & Cos.*, superior madeira in half pipes, imported direct from the Island per *SIR JOHN BERESFORD*.
MORGAN, MELBOURN & CO.

GEBOORTEN.

—Den 18den Julij 1837, is te Pekalongan, bevallen van eene dochter, *Adriana Johanna Kleijn*, geliefde echtgenoot van

DE JONGH HEMERIK TAK.

BATAVIA, 25 Julij 1837.

—Voorspoedig bevallen van eene dochter, de geliefde echtgenoot van

J. DOORNIK.

KEDONG HALANG, den 23sten Julij 1837.

(Zie verder het Bijvoegsel.)

BIJVOEGSEL DER JAVASCHÉ COURANT.

Woensdag, 2 Augustus 1837.

STERFGEVALLEN.

Te Buitenzorg overleed den 31sten Juli 1837, het jongst-gebooren kind van

D. J. DE BERENS, en
T. J. H. DE SALVE DE BRUNETON.

Heden overleed in den ouderdom van ongeveer 68 jaren, de weldele heer, *Léon H. H. de Salve de Bruneton*, *De testamentaire en codicillaire executeuren*

BATAVIA, in diens nalatenschap.
26 Juli 1837. FOCQUIN.
L. STEITZ.

Heden overleed ons teergeliefd zoontje *Jacobus Wilhelmus Petrus*, in den jeugdigen leeftijd van 13 maanden.

22 Juli 1837.

Op heden den 12den Mei 1837, overleed alhier de chinees *Tjong Kwee Hoa*. Debiteuren en crediteuren worden verzocht aangifte of betaling te doen, binnen drie maanden na dato dezès aan

De Agenten van de wees- en boedelkamer te Nattal.

H. VAN ROIJEN.

Ambtenaar belast met het civiel gezag.
DOSTAL, 2de luit. van het 2de bat. inf.

Zoo even ontvangen wij de treurige tijding dat heden ochtend te Kotta Nopan overleden is, de tweede luitenant der infanterie *Evborg*, militair kommandant in Mandahling.

Het Gouvernement verliest in hem een braaf soldaat, en wij een goed kameraad. Crediteuren en debiteuren, worden verzocht binnen drie maanden aangifte of betaling te doen, aan de kommissarissen in dezelfde boedel.

RAW, den 26sten Mei 1837. JANSSEN, 1ste luit.
SEELIG, 2de luit.

NAGELATEN BOEDEL.

Degenen welke iets te vorderen hebben van, dan wel verschuldigd zijn aan de ab intestato ontruimde boedels door wijlen de chinees *Aiche en Tan Hato*, worden verzocht aangifte of betaling te doen, binnen drie maanden na dato dezès, aan de

De Secretaris, *WILHELM RAU*.

Alle degenen welke iets te vorderen hebben van, dan wel verschuldigd zijn aan den boedel van wijlen, den op den tweeden Februarij dezès jaars, te Boelocomba overleden eersten luitenant der infanterie, *Carl Franz Otto*, gelieven daarvan opgave doen, wel betaling te doen, binnen drie maanden na dato dezès, aan de

Namens voormeld kollegie.
De Secretaris,
WILHELM RAU.

Die iets te vorderen hebben van, dan wel verschuldigd zijn aan den boedel van wijlen den op den 7den dezer overleden gewezen Assistent Resident *J. D. Mesman*, worden verzocht, daar van binnen drie maanden, te rekenen van heden, aangifte of betaling te doen aan de ondergeteekende, zoo mede worden degenen, voor welke de overledene zich als borg heeft geïnterposeerd, verzocht om zich binnen gemelden tijd van staan anderszins borg te willen voorzien.

De Secretaris,
WILHELM RAU.

VERSCHILLENDE BEKENDMAKINGEN.

Buitengewone algemeene vergadering van afdelinggeregtigde deelhebbers der Javasche Bank, op maandag den 14den Augustus 1837, des voormiddags ten 10 ure, in het lokaal der Bank.

Namens de directie der Bank voornd.
De Secretaris,
C. J. SMULBERS.

De directie der officiers sociëteit *Concordia*, heeft de eer de leden ter kennis te brengen, dat er voortaan elken woensdag avond in het lokaal der sociëteit muziek zal zijn.

Namens de Directie.
De Secretaris,
A. MEIS.

Dr. *Stuurman Toussaint*, woont op Waltevreden tegen over de Roomsche Kerk, no. 88.

Le soussigné, nommé par le comité des assureurs maritimes de Paris, leur agent à Java, transfère ses pouvoirs à Messrs. *Guérinot & Co.*, pour agir dans tous les cas de sinistre, où les compagnies qu'ils représentent pourraient être intéressées.

N. CEZARD.
BATAVIA, 31e Juillet 1837.

THÉÂTRE FRANÇAIS.

Sous la direction de M. MINARD.

Vendredi 4 Août 1837.

Une première représentation de

JOCONDE.

LES COURREURS D'AVENTURES.

Opéra en 3 actes, musique de Nicolo.

Prix du Billet : 4 florins; Les Officiers : 3 florins; Les Enfants : 2 florins.

VASTGESTELDE PRIJZEN.

	Batavia	Samarang	Sourabaya
	Guld. Cent.	Guld. Cent.	Guld. Cent.
Twee brood de 16 ellen	25	18	12

MARKTPRIJZEN.

	Batavia	Samarang	Sourabaya
	Guld. Cent.	Guld. Cent.	Guld. Cent.
Rijst, eerste soort, per koijang	120	90	100
Idem, tweede soort, per koijang	100	80	90
Idem, derde soort, per koijang	80	70	80
Idem, eerste soort per gantang	30	25	30
Idem, tweede soort per gantang	25	20	25
Idem, derde soort, per gantang	20	15	20
Koffij, per pikol	30	30	30
Klapper-olie, per pikol	5	5	5
Koffij, per pikol	7	4	29
Dagte, per pikol	22	18	19
Brandhout, per vadem van 18 voeten lang, 6 voeten hoog en 14 voeten breed	14	24	12

NB. Bovenstaande artikelen zijn allen in koijang gerekend.

Te Samarang wordt de koijang 28 pikols of 3500 lb gerekend.

SCHIEPSBERIGTEN.

STRAAT-SUNDA.

Doorgesteld.

Juli 14 — Ned. schip *Margaretha Catharina*, J. H. van Batavia den 28sten juli, naar Calcutta, passagier, 11 sluit-ter. — dito schip *Generaal van den Bosch*, J. Parlevliet, den 28sten dito, naar Rotterdam.

Juli 25 — Ned. schip *J. C. van Speijk*, A. van Batavia, naar Rotterdam. — Eng. bark *Lord St. Michael*, van Sinkapoera den 5den juni, naar Nicau-Zeeland.

Juli 30 — Amerik. schip *Naples*, Fuch, van Batavia den 6den april, naar Batavia, passagier, de heer van Batavia en dochter. — dito schip *Aurelius*, Stoddard, van Manila naar Boston.

Te BATAVIA TER LANDS-DRUKKERIJ.